

[Forsyningsministeren.]

som Kendsgerninger, at Regeringens Politik er brudt sammen, men giver ikke noget som helst Bevis, alt er blot Paastande; der gives ikke nogen Dokumentation ud over det med Prisreguleringen, som jeg før paaviste ikke havde nogen som helst Bund eller Grund. Sandheden er den, at den Politik, Regeringen har ført, har medført en meget betydelig Forbedring af Landets Stilling. I 1945, som jo selvfølgelig ikke var et helt frit Aar, men et Begyndelsesaar og derfor særlig vanskeligt, eksporterede Danmark for 900 Mill. Kr., 1946 eksporterede vi for 1 600 Mill. Kr., og vi kommer i Aar antagelig ret nær op imod de 2 000 Mill. Kr., som var budgetteret; vi kommer ikke helt derop paa Grund af Tørken, hvis Virkninger dog i hele sit Omfang først vil gøre sig gældende til næste Aar.

Men dette, at man stadig ikke kan faa Raastoffer til Landbruget og derfor ikke faa normal Produktion i dette Land, kan vel ikke være Regeringens Politik's Skyld. Det kan ikke være Regeringens Skyld, at der ogsaa er Misvækst andre Steder i Verden, saa det bogstaveligt talt ikke bliver til at fremskaffe det nødvendige Brødkorn i Europa i Aar. Disse Forhold er Regeringen ikke Herre over. Den Udvikling, der er sket, har været rigtig. At der nu kommer en Tørke og en Vinter, der gør, at Landets Indtægter bliver mange Hundrede Millioner Kroner mindre, end man ellers kunde have regnet med, det bliver en Belastning og en Byrde for Samfundet, men der er aldeles ikke noget som helst om, at Landets Politik eller Regering derfor er brudt sammen. De Vanskeligheder af den Art, som opstaar, kan ingen værge sig imod. Den Genopbygning, som har fundet Sted, er rigtig. Den danske Handelsflaade er praktisk talt genopbygget, og den indtjener betydelige Beløb i udenlandsk Valuta. Den danske Industrieksport er, ogsaa i Forhold til Prisniveauet, fuldt paa Højde med, hvad den var før Krigen. At man i Danmark har mindre Produktion pr. Indbygger, end man havde før Krigen, turde være ret naturligt, naar man skal have Masser af Mennesker til at lave Brunkul og Tørv, naar man har daarlige Raastoffer og har langt daarligere Arbejdsvilkår, end man ellers har haft. Hvis det ikke er Aarsagen, kan der kun være een Forklaring, nemlig denne, at Menneskene bestiller mindre. Men det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft vil vel ikke paastaa, at det skyldes mindre Arbejdsydelse fra de Mennesker, der arbejder i Produktionen? (Hans Hedtoft: Jeg beviste netop, at det omvendte var Tilfældet, og at alle In-

sinuationer, der er fremsat i modsat Retning, ikke er rigtige!). Det ærede Medlem sagde ganske vist dette, men samtidig sagde det ærede Medlem, at det, at Produktionen pr. Indbygger var lavere end før Krigen, viste, at Landets Politik havde været forkert. (Hans Hedtoft: Det er ikke rigtigt citeret!). Ja, saa har jeg læst det meget daarligt, og hvis jeg har læst det forkert, skal jeg beklage det, men jeg mener, det staar i Fortrykket. Det ærede Medlem fremhævede nemlig, at dette, at Produktionen pr. Indbygger var lavere, var Bevis for, at det var en forkert Politik. Men naar alle Mennesker i Danmark arbejder — det ærede Medlem mener, de bestiller lige saa meget, som de plejer, og jeg hører ikke til dem, der paa dette Punkt har angrebet Arbejderne —, ved jeg egentlig ikke, hvad man vil forlange mere. Man kan ikke forlange mere, end at alle i Danmark producerer saa meget som muligt, og at vi derfor har den højst mulige Levofod og den bedst mulige Udnyttelse af Mulighederne.

Dette med at vi fra vor Side slet ikke har sørget for en fornuftig Fordeling af Varerne, er ganske forkert. Man faar ikke Lov i Danmark og har i lang Tid ikke faaet Lov til at bygge Fabrikker, hvis ikke det er til et nyttigt Formaal, det vil sige til virkelig vigtige Ting. Man faar ikke Importbevilling paa Maskiner til Fabrik eller Produktion, uden det drejer sig om virkelig vigtige Ting. Man faar ikke Importtilladelse til Raastoffer til en Produktion, der ikke er virkelig vigtig. Saa er der Raastoffer, der er fælles for baade vigtige Produktioner og mindre vigtige Produktioner. Der har det været saaledes, at man i Foraaret maatte have Ret til at regne med, at vor Eksport kunde bære denne Import. De vanskelige Høstforhold, og hvad der ellers har været, kan ikke sikre den mere, og derfor har man sammen med Erhvervene optaget et Arbejde paa at fordele disse Raastoffer saa rigtigt som muligt. Baade Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret og Industri-raadet er gaaet ind i dette Samarbejde, hvor deres Medvirken er absolut nødvendig, fordi denne Fordeling kun kan ske under Medvirken af de Erhverv, der virkelig til fulde forstaar disse Forhold. Dette kan ikke gøres af Embedsmænd og Kontorister.

Jeg vil vove at paastaa, at hvad det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har sagt om, at vor Politik er brudt sammen, er ganske ubevist og ganske ubegrundet. Tallene for den øgede Eksport og den Produktion, der er i dette Land i Forhold til, hvad der